

Dosarul nr. 1ra-251/2016

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Canțarin Serghei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Canțarin Serghei Serghei, născut la 28 martie 1984, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Crizantemelor 11/1, ap. 1.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 19.04.2013 - 29.12.2014;*
2. *instanța de apel: 27.02.2015 - 21.05.2015;*
3. *instanța de recurs: 14.12.2015 - 10.02.2016.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, a fost încetat procesul penal intentat în privința inculpatului Canțarin Serghei în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal cu aplicarea art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Canțarin Serghei a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) și art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza acestor legi, după cum urmează:

-în baza art. 186 alin. (5) Cod penal - de 9 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite lui Canțarin Serghei i-a fost aplicată pedeapsa definitivă sub formă de 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul de sentințe la pedeapsa aplicată lui Canțarin Serghei, prin prezenta sentință, i-a cumulat total partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2011, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități nemijlocit legate de substanțe narcotice, psihotrope sau analoagele pe un termen de 5 ani.

S-a dispus încasarea de la Canțarin Serghei în beneficiul lui Garștea Ruslan suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 108 576 lei și în beneficiul lui Grigorcea Ruslan, suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune în mărime de 8 670 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că inculpatul Canțarin Serghei, la 11 februarie 2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 14:40 - 16:10, de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu o persoană de gen masculin, neidentificată de către organul de urmărire penală, aflându-se pe bd. Negruzzi, 2/4, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au intrat după Garștea Ruslan în restaurantul "Veranda", după care în timp ce Canțarin S. supraveghea acțiunile lui Garștea R., cealaltă persoană de gen masculin, prin utilizarea scannerului, a pătruns în automobilul de model „Opel Insignia”, cu n/î CPY 352, ce-i aparține lui Garștea R., care se afla parcat în fața restaurantului „Veranda”, de unde a sustras în mod ascuns gentuța de culoare neagră în care se aflau 1 000 euro, care conform ratelor oficiale de schimb valutar al BNM din data de 11 februarie 2012, constituia suma de 16 140 lei, 1 200 dolari SUA, care conform ratelor oficiale de schimb valutar al BNM din data de 11 februarie 2012, constituia suma de 14 436 lei, 65 000 lei, un I-PAD 3-4 G la preț de 13 000 lei, precum și următoarele acte: pașaportul tehnic de la automobil, permisul de conducere, buletinul de identitate cu fișa de însoțire, permis de conducere internațional, diferite facturi, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând părții vătămate Garștea R. o daună materială considerabilă în sumă totală de 108 576 lei.

Tot el, la 26 februarie 2013, în perioada de timp cuprinsă între orele 17:55 - 18:10, aflându-se în mun. Chișinău, str. Arborilor 21, urmărind scopul sustragerii bunurilor

altei persoane, prin utilizarea scannerului, a pătruns în automobilul de model „Mercedes S 350”, cu n/î KADI 350, ce-i aparține lui Brasnibrada Iulia, de unde a sustras în mod ascuns geanta pentru dame de culoare neagră, de model "Roccoborocco" la preț de 3 000 lei, în care se aflau portmoneul de model „Guess" la preț de 500 lei, o pereche de ochelari de model „Vivien Westvud" la preț de 3 000 lei, două agende, o legătură cu chei de la automobil și de la apartament, pașaportul tehnic de la automobilul de model „Lexus S 350", pașaportul tehnic de la automobilul de model „Mercedes S 350", permisul de conducere, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Brasnibrada I. un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 6 500 lei.

Tot el, la 28 februarie 2013, în jurul orelor 16:50, aflându-se pe str. L. Tolstoi, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin utilizarea scannerului, a pătruns în automobilul de model „Mercedes E 270" cu n/î COCS 676, ce-i aparține lui Grigorcea Ruslan, de unde a sustras în mod ascuns o geantă sport la prețul de 850 lei, în care se aflau o scurtă sport de model „Nike" la preț de 2 400 lei, o cutie cu vin „Purcari" la preț de 850 lei, o pereche de mănuși pentru box la preț de 1 250 lei, o pereche de mănuși pentru antrenament la preț de 240 lei, o pereche de adidași la preț de 1 600 lei, un maiou la preț de 480 lei, alimentație nutritivă la preț de 490 lei, o pereche de șorți la preț de 450 lei, curelușă pentru greutate la preț de 160 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate Grigorcea R. un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 8 670 lei.

În rezultatul acțiunilor sale, în perioada 11 februarie - 28 februarie 2013, Canțarin S. a sustras pe ascuns de la Garștea R., Brasnibrada I. și Grigorcea R. bani și bunuri materiale în sumă totală de 123 746 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Canțarin S., au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, și anume furtul adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari.

Tot el, inculpatul Canțarin S., la 18 martie, orele 13:30, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, pătrunzînd în automobilul de model „Land Rover Range", cu n/î C KV 777, care era parcat pe str. Columna, 106, mun. Chișinău, a încercat să sustragă bunuri ce aparțin lui Curalov Andrei, și anume: o geantă din piele la preț de 2 000 lei, în care se afla o pereche de ochelari de model „Chopard" la preț de 8 000 lei,

o pereche de ochelari de model „Mont Blanc” la preț de 3 500 lei, bani în sumă de 300 euro, care conform ratei oficiale de schimb constituie suma de 4 819,76 lei, precum și de pe torpedo o pereche de ochelari de model „Cartie” la preț de 5 000 lei și un flash-card la preț de 200 lei, bunuri în sumă totală de 23 519,76 lei, dar acțiunile acestuia nu și-au produs efectul, din motive independente de voința acestuia, deoarece a fost reținut de către Curalov A., căruia prin această infracțiune, dacă făptuitorul își realiza intențiile pînă la final, i-ar fi fost cauzat un prejudiciu material considerabil.

Astfel, acțiunile inculpatului Canțarin S., au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 27, 186 alin. (2), lit. c) și d) Cod penal, adică *tentativă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Tot el, inculpatul Canțarin S., la data de 13 mai 2014, în jurul orei 19:40 min., avînd scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului de la ușa din față, partea stîngă, a automobilului de model «Hunday Getz», cu n/î ST AV 094, parcat pe str. Alecu Russo 16/1, mun. Chișinău, a pătruns în interiorul salonului, de unde a sustras următoarele bunuri: geantă din piele bărbătească de culoare neagră, la preț de 800 lei, în care se afla portmoneu de piele de culoare neagră, la preț de 540 lei, chei de la apartament, mijloace bănești, în sumă de 30 lei, halat, la preț de 250 lei, permis de conducere, buletin de identitate, carnet de student, card bancar, cartela de vizită, toate pe numele lui Vascăuțan Ion, după care cu bunurile sustrase s-a deplasat într-o direcție necunoscută, cauzînd în rezultat părții vătămate un prejudiciu în proporții considerabile în sumă totală de 1 620 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Canțarin S., au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Voevuțcaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Canțarin Serghei, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatul Canțarin S., să fie calificate conform art. 186 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei conform prevederilor art. 90 alin. (1), (11) Cod penal.

În motivarea apelului înaintat, a invocat că instanța de fond a dat o apreciere

eronată probelor și a încadrat în mod eronat fapta, deoarece în cadrul examinării cauzei nu a fost demonstrată prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și nu și-au găsit confirmarea toate acțiunile (episoadele) incriminate lui Canțarin S.

A menționat că pe parcursul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, învinutul Canțarin S., a recunoscut săvârșirea infracțiunii care a avut loc la 26 februarie 2013, la 28 februarie 2013 și la 18 martie 2013, în privința acestor episoade sunt prezentate probe ce confirmă faptul săvârșirii de către inculpat a acestor sustrageri. De asemenea de către inculpat au fost restituite benevol părților vătămate bunurile sustrate și ca urmare părțile vătămate nu au careva pretenții materiale față de inculpat.

În privința episodului din data de 11 februarie 2013, consideră că de către instanță nu au fost reținute probe concludente și pertinente prin care s-ar confirma comiterea acestor acțiuni de către inculpat.

Referitor la declarațiile date de inculpat la urmărirea penală, unde Canțarin S. a recunoscut săvârșirea episodului din data de 11 februarie 2013, avocatul a menționat că potrivit art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală, recunoașterea vinovăției de către persoana bănuită sau învinuită de săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză. Or, în cadrul judecării cauzei inculpatul nu a recunoscut acest episod.

La fel, avocatul a reiterat că, nu a fost prezentată nici o probă prin care s-ar confirma valoarea reală a bunurilor sustrate, iar declarațiile părților vătămate (în lipsa actelor confirmative), referitor la valoarea bunurilor nu pot servi drept probe concludente și pertinente în acest sens.

Astfel, avocatul a concluzionat că, situația de fapt diferă de cea constatată de instanța de fond în motivarea sentinței în partea săvârșirii episodului de sustragere din data de 11 februarie 2013 și respectiv învinuirea inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, motiv pentru care acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 186 alin. (2) Cod penal.

3.1. Împotriva sentinței a înaintat apel și inculpatul Canțarin S., în care a indicat că nu este de acord cu constatarea instanței de fond privind vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, deoarece el nu a comis acțiunile incriminate prin acest episod. Consideră că a fost condamnat în baza acestui episod în

lipsa a careva probe, declarațiile sale de recunoaștere a vinei din cadrul urmăririi penale fiind date sub influența colaboratorilor de poliție. De asemenea, consideră că la momentul adoptării soluției, instanța de fond nu a luat în considerație că el are la întreținere un copil minor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, au fost repsinse apelurile declarate de către inculpatul Canțarin Serghei și avocatul acestuia, Voevuțaia-Pîslariuc Svetlana, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2014, cu menținerea acesteia.

În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, prima instanța cercetînd în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate corect, a stabilit situația de fapt și de drept calificînd faptele penale ale inculpatului Canțarin S. în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furt, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, și în baza art. 27, 186 alin. 2) lit. c), d) Cod penal, ca tentativă la furt, *adică tentativă la sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrșită prin pătrundere în alt loc de depozitare cu cauzarea de daune considerabile.**

Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel consideră dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Necătînd la faptul că, Canțarin S. recunoaște vina numai de săvîrșirea episoadelor din 26 februarie 2013, la 28 februarie 2013 și la 18 martie 2013, iar episodul din 11 februarie 2013 declară că nu l-a săvîrșit, vinovăția sa în comiterea acestei infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către instanța de fond, cercetate suplimentar și verificate prin citirea lor în ședința instanței de apel și anume:

- prin declarațiile părții vătămate Garștea Ruslan depuse în ședința de judecată a instanței de fond (*f.d. 158, Vol. I*);

Fiind audiat suplimentar în cadrul ședinței de judecată, partea vătămată Garștea Ruslan a comunicat că la data de 11.02.2013, a menționat că pretenții de ordin material sau moral față de Canțarin Serghei nu are. Consideră că lui Canțarin Serghei urmează a-i fi aplicată o pedeapsă mai blîndă (193. Vol. I);

- prin procesul-verbal de sesizare despre pregătire pentru săvîrșirea infracțiunii din 11.02.2013 a părții vătămate Garștea Ruslan, verificat prin citirea lui în ședința

instanței de apel (*f.d. 8, Vol. II*);

- prin procesul-verbal de cercetare la fata locului din 11.02.2013 cu fototabel, verificat în ședința instanței de apel, unde obiect al examinării l-a constituit automobilul de model „Opel Insignia”, de culoare neagră, cu n/î CPX 352, parcat în fața restaurantului „Veranda”, la aproximativ 10 metri de la scări (*f.d. 11-12, Vol. II*);

- prin procesul-verbal de reconstituire a faptei din 26.03.2013, verificat în ședința instanței de apel (*f.d. 74, Vol. II*);

- prin procesul-verbal de examinare al obiectului din 26.03.2013, verificat în ședința instanței de apel, unde obiect al examinării a constituit un DVD cu imaginile înregistrate în procesul de efectuare a reconstituirii faptei la fațaului, săvârșite la 11.02.2013, cu participarea învinuitului Canțarin S. (*f.d. 75, Vol. II*);

Așadar, instanța de apel a menționat că, prima instanță a constatat în mod just vinovăția lui Canțarin S. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, reieșind din declarațiile date de Canțarin S. în calitate de bănuț coroborate cu declarațiile date de partea vătămată Garștea R., prin procesul-verbal de reconstituire a faptei din 26 februarie 2013, care certifică că Canțarin S., a indicat personal locul unde se afla automobilul la momentul furtului, care a fost modalitatea de pătrundere în automobil, unde se găseau lucrurile sustrase. Totodată, instanța de fond a remarcat în mod întemeiat că acțiunile de reconstituire a infracțiunii de către Canțarin S., au fost înregistrate prin intermediul mijlocului tehnic - camera video, la procesul-verbal întocmit fiind anexat DVD-ul cu înregistrarea video, fiind consemnat faptul dat.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelanților precum că Canțarin S., a recunoscut vina pe episodul din 11.02.2013, sub influența colaboratorilor de poliție, apreciind această afirmație ca o modalitate de a se eschiva de la răspundere penală. Or, acțiunile procesuale ale organului de urmărire penală nu au fost contestate de către inculpat sau avocatul acestuia, iar pe tot parcursul urmăririi penale, Canțarin S. a beneficiat de asistența unui avocat care nu a obiectat nici la momentul audierii lui Canțarin S. în calitate de bănuț, învinuit, nici în momentul efectuării acțiunilor de reconstituire a faptei care a avut loc peste o lună și ceva după comiterea infracțiunii la 26 martie 2013.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentul apărării, precum că nu a fost prezentată nici o probă prin care s-ar confirma valoarea reală a bunurilor sustrase, nefiind demonstrată mărimea prejudiciului, deoarece valoarea bunurilor a fost stabilită din declarațiile părților vătămate, însă ținând cont de esența daunei cauzate,

de bunurile sustrase, luându-se în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială, iar mărimea pagubei indicată de părțile vătămate nu trezește îndoieli, or, la calificarea sustragerii săvârșite urmează a fi luate în considerație și cantitatea, și însemnătatea bunurilor pentru victimă.

În acest sens, instanța de apel a indicat prevederile art. 126 Cod penal, care dispune că, (1) *Se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5.000 și, respectiv 2.500 unități convenționale de amendă.* (2) *Caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.*

Instanța de apel, a specificat că, s-a constatat cu certitudine că inculpatul Canțarin S., a cauzat prin acțiunile sale infracționale părților vătămate Garștea R. un prejudiciu în mărime de 108 576 lei, Brasnibrada I. - un prejudiciu de 6 500 lei, Grigorcea R. - un prejudiciu de 8 670 lei, adică un prejudiciu în sumă totală de 123 746 lei, care prin prima prevederilor art. 126 Cod penal, citate mai sus se percepe ca prejudiciu în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondată afirmația avocatului în numele inculpatului Canțarin S., precum că nu s-a demonstrat vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și că lipsesc elementele infracțiunii, deoarece în acțiunile inculpatului se regăsesc ansamblul de elemente ale infracțiunii de furt în proporții deosebit de mari. Astfel, s-a demonstrat cu certitudine că Canțarin S., a săvârșit infracțiuni care prejudiciază relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, a fost demonstrată comiterea faptei prejudiciabile, modul ascuns al acțiunii și urmările prejudiciabile, materializate în dauna materială cauzată părților vătămate în mărime de 123 746 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, scopul de cupiditate al inculpatului și deținerea de către acesta a calității de subiect al infracțiunii.

Instanța de apel, a apreciat ca fiind nejustificată solicitarea apelanților de aplicare în privința lui Canțarin S., a unei pedepse nonprivative de libertate, în acest sens

luînd în calcul prevederile art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța de apel în argumentarea soluției date a menționat pct. 3 al Hotărîrii Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (*art. 7 Cod penal*) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În același context, a indicat pct. 11 al Hotărîrii nominalizate care prevede că, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cît și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimumii pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru faptele săvîrșite, dar și de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvîrșite, împrejurările în care a fost comisă fapta, de scopul urmărit de inculpat, de persoana acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dar și circumstanțele personale.

Astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță a luat în considerație la stabilirea pedepsei că inculpatul Canțarin S., anterior a fost condamnat cu suspendarea executării pedepsei, a comis aceste infracțiuni în termenul de probă, are un copil minor la întreținere, se află la evidența medicului narcolog din anul 2001, nu este angajat în cîmpul muncii, în privința acestuia încă din anul 2001 au fost intentate 21 de cauze penale pentru comiterea furturilor, care ulterior au fost încetate la faza de urmărire penală. De asemenea, prima instanță a remarcat că fiindu-i aplicată măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 09 ianuarie 2014, acesta nu a respectat restricțiile impuse și a comis o altă infracțiune la data de 13 mai 2014, fapt ce atestă încă o dată că Canțarin S., nu își face concluziile necesare, continuîndu-și acțiunile sale criminale.

Așadar, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a luat în calcul prevederile art. 16 Cod penal și a atestat că infracțiunile comise de Canțarin S., în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave comise cu intenție, lipsa circumstanțelor atenuante, circumstanța agravantă - *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară*, și a conchis în mod corect, că corectarea inculpatului poate avea loc doar cu izolarea acestuia de societate, fixându-i pedeapsa de 12 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități nemijlocit legate de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage pe un termen de 5 ani.

Totodată, instanța de apel a menționat că Canțarin S., de multiple ori a sfidat relațiile sociale care protejează dreptul de proprietate al persoanei, că a comis noi infracțiuni în termenul de probă stabilit prin sentință, acordându-i șanse de a se corecta prin stabilirea unei pedepse non-privative de libertate, el continuă comportamentul infracțional necătfînd la nenumăratele șanse de corijare acordate de către organele de drept. Instanța de apel a considerat că restabilirea echității sociale și atingerea scopului pedepsei penale de reeducare a inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atît din partea sa, cît și din partea altor inculpați poate fi atins în speța data, doar prin executarea unei pedepse cu privațiune de libertate.

5. Decizia a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Voevuțaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Canțarin Serghei, solicitînd casarea hotărîrilor menționate cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatul Canțarin S., să fie calificate conform art. 186 alin. (2) Cod penal.

În drept recursul declarat, se invocă pe temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, invocînd că decizia este nemotivată, instanța nu a argumentat în partea motivantă argumentele și probele care au fost reținute în vederea constatării vinovăției inculpatului în săvârșirea episodului de sustragere din 11 februarie 2013.

Totodată, recurentul specifică că, instanța de apel greșit a apreciat circumstanțele pricinii, a dat o apreciere juridică incorectă prbelor acumulate în dosar, neîntemeiat și ilegal a calificat acțiunile inculpatului Canțarin S. conform prevederilor art. 186 alin. (5) Cod penal.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de

către avocatul Voevuțcaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Canțarin Serghei, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii contestate, menționînd netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul nu indică nici un argument în susținerea poziției sale, care ar confirma că nu a comis infracțiunea imputată sau că faptei săvîrșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sînt vădit neîntemeiate.

Din conținutul recursului, rezultă că, recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, adică hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpatului și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal reține din textul recursului ordinar că, recurentul critică hotărîrile judecătorești în partea încadrării juridice a faptelor inculpatului, considerînd că instanțele de judecată eronat au calificat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Pe lîngă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, recursul se bazează pe critica modului în care instanțele au estimat circumstanțele cauzei. În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, doar activitatea instanțelor privind aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune avocatul, este o competență legală a instanțelor de judecată, care, nefiind temei de drept din

numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Totodată, Colegiul penal va respinge argumentele avocatului precum că, instanțele de judecată nu s-au expus asupra probelor prezentate de apărare, or instanța de apel stabilind faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate inculpatului a expus pe larg mijloacele de probă prezentate atât de partea acuzării cât și de partea apărării, care fiind cercetate prin prisma veridicității, pertinentei, concludenței și utilității, a stabilit o corectă situație de fapt dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, o încadrare juridică corectă pe art. 186 alin. (5) Cod penal – *Furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari.*

Criticile recurentului în ceea ce privește încadrarea juridică greșită a faptei comise de către inculpat nu pot fi reținute, nefiind altceva decât o reluare a motivelor de apel. Mai mult ca atât, temeiul dat se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar în cazul dat recurentul își exprimă dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate dînsului.

În continuare, instanța de recurs reține că, autorul recursului invocă în prezenta speță și temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul recursului declarat, Colegiul atestă că, recurentul critică stabilirea vinovăției inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate și solicită achitarea lui, deoarece în opinia sa, probele administrate la caz sînt dubioase și nu sunt suficiente pentru condamnarea inculpatului.

Astfel, Colegiul conchide că, din punctul de vedere al laturii obiective, fapta infracțională specificată la art. 186 alin. (5) Cod penal, cuprinde următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv în proporții deosebit de mari; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Latura subiectivă se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, cerința obligatorie constă în prezența scopului de cupiditate.

Astfel, s-a demonstrat cu certitudine că Canțarin S., a săvârșit infracțiuni care prejudiciază relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, a fost demonstrată comiterea faptei prejudiciabile, modul ascuns al acțiunii și urmările prejudiciabile, materializate în dauna materială cauzată părților vătămate în mărime

de 123 746 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, scopul de cupiditate al inculpatului și deținerea de către acesta a calității de subiect al infracțiunii.

Necătfînd la faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina pe învinuirea adusă, faptul comiterii infracțiunii imputate este dovedită nemijlocit prin probe și anume *prin declarațiile părții vătămate Garștea Ruslan depuse în ședința de judecată a instanței de fond (f.d. 158, Vol. I); prin procesul-verbal de sesizare despre pregătire pentru săvîrșirea infracțiunii din 11.02.2013 a părții vătămate Garștea Ruslan (f.d. 8, Vol. II); prin procesul-verbal de cercetare la fata locului din 11.02.2013 cu fototabel, unde obiect al examinării l-a constituit automobilul de model „Opel Insignia”, de culoare neagră, cu n/î CPX 352, parcat în fața restaurantului „Veranda”, la aproximativ 10 metri de la scări (f.d. 11-12, Vol. II); prin procesul-verbal de reconstituire a faptei din 26.03.2013 (f.d. 74, Vol. II); prin procesul-verbal de examinare al obiectului din 26.03.2013, unde obiect al examinării a constituit un DVD cu imaginile înregistrate în procesul de efectuare a reconstituirii faptei la fațaului, săvîrșite la 11.02.2013, cu participarea învinuitului Canțarin S. (f.d. 75, Vol. II);*

În același context, Colegiul reține că, temeiul invocat privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atît, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Astfel, lecturînd textul hotărîrilor recurate, se observă că acestea corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

Astfel, Colegiul penal va respinge și celelalte argumente ale apărării privind inadmisibilitatea unor probe, or toate probele care au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și au fost consemnate în procesul-verbal.

Colegiul reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, Colegiul reține prin prisma jurisprudenței CEDO (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995) că „ ... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.”

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunilor imputate, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supremem de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Voevuțkaia-Pîslariuc Svetlana în numele inculpatului Canțarin Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală în privința lui *Canțarin Serghei Serghei*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **17 februarie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan